

امتحان دوازدهم

برای آخر

جامعه‌شناسی ۳

حتماً قبل از امتحان بگ‌آختر رو رو کن!

درس ۱ - ذخیره دانشی

- هرچه افراد از تجربه‌های فردی و اجتماعی خود و مطالعات مدرسه‌ای و دانشگاهی می‌آموزند، ذخیره دانشی نام دارد.
- به دانش‌هایی که انسان‌ها در طول زندگی خود به دست می‌آورند و از بود تولد و ورود به جهان اجتماعی با دیگران در مجموعه‌ای از آگاهی‌ها و دانش‌ها شریک می‌شوند، دانش عمومی می‌گویند.
- دانش عمومی: ۱ گستره‌ترین بخش ذخیره دانشی است.
- ۲ انسان در برای دانش عمومی کمتر می‌اندیشد و بیشتر از آن استفاده می‌کند. ۳ در تعامل با دیگران آن را به کار می‌برد.
- دانش عمومی برای زندگی اجتماعی، مانند هوا برای انسان است.
- به بخشی از ذخیره دانشی که با تأمل و اندیشه به دست می‌آید و عمیق‌تر و دقیق‌تر است، دانش علمی می‌گویند.
- تلاش‌های علمی به تدریج بر ذخیره دانش علمی جامعه می‌افزاید.
- دانش علمی با تلاش برای حل مسائل و مشکلات زندگی شکل می‌گیرد، پیشرفت می‌کند و به دلیل شناخت دقیق مسائل جامعه، راهکارهای صحیح برای آنها پیدا می‌کند.
- گاهی میان دانش عمومی و دانش علمی یک جهان اجتماعی تعارض‌هایی پیدید می‌آید.

- حل تعارض بین دانش عمومی و دانش علمی، گاهی با رها کردن بخشی از ذخیره دانشی به نفع بخش دیگر و گاهی با طرح ایده‌های جدید حل می‌شوند.
- جهان‌های اجتماعی مختلف بر اساس هویت فرهنگی خود، تعاریف متفاوتی از دانش علمی دارند: ۱ جهان متعدد بر اساس هویت دنیوی خود، فقط علم تجربی را دانش علمی می‌داند.
- ۲ جوامع دیگر، علوم عقلانی و وحیانی را نیز معتبر می‌دانند.
- در نتیجه تعارض به وجود آمده، ارتباط دو سویه دانش عمومی و دانش علمی قطع می‌شود و دانش علمی از رشد و رونق لازم بازمی‌ماند.
- ما دانشی می‌خواهیم که همسو با هویت فرهنگی خودمان و ناظر به حل مسائل جامعه ما (جامعه اسلامی و ایرانی) باشد. همچنین دغدغه کشف واقعیت و تشخیص درست و غلط داشته باشد.
- سه دیدگاه در برای رابطه دانش عمومی و دانش علمی: ۱ دیدگاه اول: تفاوت دانش علمی با دانش عمومی در روش آنهاست. ۲ دیدگاه اول: تفاوت دانش علمی با دانش عمومی در روش آنهاست. ۳ دیدگاه اول: تفاوت دانش علمی با دانش تجربی می‌داند.

دانش علمی

دانش عمومی

دانش عمومی

دانش علمی

- دیدگاه دوم: برتری دانش تجربی بر دانش حاصل از زندگی را باعتبار می‌داند و دانش عمومی را پایه و اساس هرگونه دانشی (از جمله دانش تجربی) می‌داند.
- دیدگاه سوم: دانش علمی به دانش تجربی محدود نمی‌شود، بلکه دانش‌های فراتجربی مانند دانش‌های عقلانی و وحیانی را نیز شامل می‌شود. دانش علمی به دلیل امکان اعتباریابی، نسبت به دانش عمومی از اعتبار بیشتری برخوردار است و امکان انتقاد و تصحیح آن را دارد.

دانش
علمی

دانش
علمی

درس ۴ - کنش اجتماعی

- کنش اجتماعی، خشت بنای جامعه است و تمامی پدیده‌های خرد و کلان با کنش‌های اجتماعی پدید می‌آید.
- مشکلات و مسائل اجتماعی، بیرون از دایره نفوذ و تأثیر مانیستند؛ اگرچه میزان تأثیرگذاری همه اعضای جامعه یکسان نیست.
- زندگی اجتماعی انسان و نظم، همزاد یکدیگرند؛ اما انسان‌ها صرفاً مجریان نظم نیستند، بلکه قادرند به آرمان‌ها و ارزش‌های خود، نظم اجتماعی را تغییر دهند و از مشکلات احتمالی ساختارهای اجتماعی بکاهند.
- به هر میزان که آرمان‌ها و ارزش‌ها والتروانگیزه افراد برای تحقق بخشیدن به آنها قوی‌تر باشد، تغییر مهم‌تری ایجاد خواهد شد.
- انسان‌ها برخلاف پدیده‌های طبیعی، آگاهانه عمل می‌کنند و عملشان معنادار است؛ به همین دلیل کنش انسان را نمی‌توان فقط با روش تحلیل کرد؛ چراکه تووان فهم معانی کنش انسان‌ها را ندارد.
- رویکرد تبیینی بر آنچه درون انسان می‌گذرد را نادیده می‌گیرد.
- نادیده گرفتن کنش، نادیده گرفتن ویژگی‌های آن است و پیامدهایی دارد.
- رکود اراده‌ها از پیامدهای نادیده گرفتن کنش است که تأکید بیش از اندازه بر نظم اجتماعی و یکسان دانستن نظم اجتماعی و طبیعت، خلاقیت و اراده انسان‌ها را نادیده می‌گیرد.
- مکس و بر از سلطه چنین نظری که گویا هدفی جدا از انسان‌ها و نیازهای واقعی آنها دارد، به قفس آهینه تعبیر می‌کند.
- سقوط ارزش‌ها یعنی انسان‌ها اغلب در کنش‌های خود به دنبال تحقق اهداف و ارزش‌ها هستند که با استفاده از روش‌های تجربی نمی‌توان آنها را مشاهده کرد و فضیلت بودن یا نبودن آن را فهمید.
- افول معانی: نادیده گرفتن معنای کنش، سبب شده است که بیشتر مطالعات تبیینی به توصیف رفتارهای قابل مشاهده محدود شوند.
- تأکید بیش از اندازه رویکرد تبیینی بر نظم و ساختارهای اجتماعی به حذف اراده و خلاقیت، ارزش و خلاقیت، آگاهی و معنا از زندگی اجتماعی می‌انجامد و شور زندگی را از انسان‌ها می‌گیرد.
- نظریه پردازان کنش اجتماعی، آگاهی و معناداری را مهم‌ترین ویژگی کنش می‌دانند ولی ویژگی‌های دیگر کنش یعنی اراده و ارزش برخاسته از آگاهی را تابع آن می‌بینند.
- همین نگاه مسیر را برای عبور از جامعه‌شناسی تبیینی به سمت جامعه‌شناسی تفسیری فراهم ساخت.
- اصطلاح جنگ‌های نامنظم را اولین بار شهید مصطفی چمران به کار برد و روش‌های ویژه‌ای بر آن ابداع کرد.

درس ۵ - معنای زندگی

- مسئله معنا در کل زندگی انسان و درمورد تمام پدیده‌های اجتماعی از جمله کنش‌ها مطرح است.
- بررسی و مطالعه پدیده‌های انسانی و اجتماعی، بدون توجه به عمق آنها، به نتیجه‌گیری‌های غلط و اشتباه منجر می‌شود.
- شباهت «شهادت طلبی»، «فدا کردن جان برای وطن» و «خودکشی» دست شستن از جان و زندگی در دنیا و استقبال از مرگ است. تفاوت آنها در معنای متفاوتشان است.
- پس از انقلاب صنعتی مسئله خودکشی به شکلی سبقه‌ای در جوامع صنعتی رواج پیدا کرده که با تحلیل‌ها و نظریات متفاوتی همراه بود.
- وجود نظریات متفاوت، نشانه پیچیدگی و عمق پدیده‌های اجتماعی و البته دشواری مهم آن‌هاست.
- جامعه‌شناسی تفسیری با بینان گذارانی همچون دیلای و پیر در قرن نوزدهم معروف شد که موضوعش کنش اجتماعی و معنای آن و هدفش معنابخشی به زندگی اجتماعی و روش آن تفسیر است.
- مکس و بر معتقد بود کنش اجتماعی معنادار است و پدیده‌های مطالعه کرد بلکه باید معنای آنها را فهمید. او علم را به علم تجربی محدود می‌دانست و تفهم را روش مستقلی برای روش تجربی می‌دانست. نمی‌دانست بلکه آن را تهیمی به تبیین معرفی می‌کرد. از نظر او جامعه‌شناسی خود را تهیمی به تبیین معرفی می‌دانست. او جامعه‌شناس نقطعه‌ی می‌تواند آرمان‌ها و ارزش‌های اجتماعی را توصیف کند و نمی‌تواند داوری علمی نماید.
- رویکرد تفسیری بر این باور است که کنشگران بر اساس معنایی که در ذهن دارند، دست به عمل می‌زنند؛ بنابراین برای فهم زندگی اجتماعی باید از ظاهر پدیده‌های اجتماعی عبور کرد و به معنای نهفته در کنش‌ها راه یافت.

رویکرد تفسیری

هدف	روش	موضوع
معنابخشی و انسجام‌بخشی به زندگی اجتماعی	تفسیر (نگاه از درون به پدیده‌ها برای یافتن معنای آنها)	کنش‌های اجتماعی و معنای آنها

- جامعه‌شناسان برای فهم کنش انسان (به دلیل پیچیدگی آن) به سراغ روش‌های کیفی رفتند که یکی قوم‌گاری و دیگری مطالعه موردي است.

درس ۲ - علوم اجتماعی

- به دانش‌هایی که اجتماعات انسانی و چگونگی اثرگذاری و اثربازی‌تری آنها بر کنش‌ها و شیوه زندگی ما را به روش علمی مطالعه کنند، علوم اجتماعی گفته می‌شود.
- علوم انسانی، کنش‌های انسانی و پیامدهای آن و علوم اجتماعی، کنش‌های اجتماعی و پیامدهای آن را مطالعه می‌کند.
- موضوع علوم انسانی عامتر از علوم اجتماعی است.
- روان‌شناسی نمونه‌ای از علوم انسانی و جامعه‌شناسی نمونه‌ای از علوم اجتماعی است.
- فلسفه نه جزء علوم طبیعی است و نه جزء علوم انسانی بلکه خود دانشی مستقل است.
- علوم طبیعی را به دلیل اینکه ابزار تسلط انسان بر طبیعت و ابزار رهاسازی انسان از محدودیت‌های طبیعی‌اند، علوم ابزاری نیز می‌گویند.
- علوم انسانی به دلیل اینکه به فهم معانی کنش‌های انسان‌ها می‌پردازند، علوم تفهیمی نامیده می‌شوند و از این نظرکه به انتقاد از کنش‌های ناپسند آدمیان می‌پردازند، علوم انتقادی گفته می‌شوند.
- از فواید علوم طبیعی، شناخت طبیعت و قوانین و پیش‌بینی حوادث طبیعی برای پیشگیری و تسلط بر طبیعت است.
- از فواید علوم انسانی، کنش‌های اجتماعی و پیامدهای آن است.
- علوم اجتماعی از اینکه کنش‌های اجتماعی و پیامدهای آن یعنی پدیده‌های اجتماعی از این‌جا مطالعه می‌کند.
- موضوع جامعه‌شناسی خرد، کنش اجتماعی و موضوع جامعه‌شناسی کلان، ساختار اجتماعی است.
- جامعه‌شناسی ارزش‌ها برای شناختن نظم، از امور آشنا و مأنوس، آشنایی‌زدایی می‌کند؛ یعنی از دید یک فرد غریب به موضوعات روزمره اطراف نگاه می‌کنند و نظم را می‌شناسند.
- جامعه‌شناسان در شناختن نظم اجتماعی به این سه پرسش توجه می‌کنند:
- ۱ قواعد و هنجارهای باهم زندگی کردن چگونه به وجود می‌آیند؟
- ۲ این قواعد و هنجارها چگونه دوام می‌آورند؟
- ۳ قواعد و هنجارهای مذکور چگونه تغییر می‌کنند؟
- ساختار اجتماعی، چگونگی پیوند و رابطه میان پدیده‌های اجتماعی مختلف است که در گروه‌های رسمی مثل سازمان‌ها می‌توان دید.
- ساختار اجتماعی، را در گروه‌های رسمی (مانند سازمان‌ها) بهتر می‌توان دید.
- نظام اجتماعی یک ساختار اجتماعی پویاست.
- پویا بودن نظام اجتماعی یعنی اینکه بخش‌های مختلف آن بر یکدیگر اثر بگذارند و از یکدیگر اثر بپذیرند.
- سه رویکرد در جامعه‌شناسی داریم که اولی جامعه‌شناسی تبیینی است که در اوایل قرن ۱۹ میلادی توسعه کننده بود و روش آن حس و تجربه است.
- آگوست کنت، بینان گذار جامعه‌شناسی، ابتدا نام فیزیک اجتماعی را رشته برگزید.
- در رویکرد تبیینی، پدیده‌های اجتماعی همانند پدیده‌های طبیعی در نظر گرفته می‌شود؛ بنابراین روش مطالعه آنها نیز یکسان آنگاشته می‌شود.
- جامعه‌شناسی با شناخت نظم اجتماعی، به انسان‌ها قدرت پیش‌بینی، پیشگیری و کنترل جامعه را می‌دهد؛ لذا در این رویکرد هدف جامعه‌شناسی نیز همانند هدف علوم طبیعی است.
- یکسان دانستن طبیعت و جامعه، انسان‌ها را به پیچ و مهره‌های نظم اجتماعی تقلیل می‌دهد، در حالی که جامعه برخلاف طبیعت، محصول و مخلوق‌کنش‌های انسان‌هاست و بود و نبود آن، وابسته به انسان است.
- انسان در رویکرد تبیینی، صرفاً یک موجود طبیعی پیچیده‌تر از سایر موجودات طبیعی دانسته می‌شود. همچنین جامعه را صرفاً یک پدیده طبیعی پیچیده می‌داند و تفاوت میان جوامع مختلف را تنها تفاوتی کمی می‌بیند.
- طرفداران این دیدگاه گمان می‌کنند که همه جوامع، مسیر یکسانی به سوی پیشرفت طی می‌کنند و از جوامع ساده به جوامع پیچیده تبدیل می‌شوند.

دانش علمی

دانش عمومی

دانش عمومی

دانش علمی

دانش
علمی

دانش
علمی

بدین منظور دولت به نمایندگی از جامعه موظف است نیازهای ضروری همه افراد (خوارک، پوشک و مسکن) را تأمین کند و برای کاهش نابرابری‌های اجتماعی تدبیر بیشتری بیندیشد، مثلًا از ترومندان مالیات بگیرد و از آن برای رفع فقر در جامعه استفاده کند. - جامعه‌شناسی انتقادی ضمن انتقاد از وضع موجود برای رسیدن به وضع مطلوب، راه حل می‌دهد و روش آن تفسیری، انتقادی و تجویزی است.

جامعه‌شناسی انتقادی		
هدف	روش	موضوع
انتقاد از وضع موجود و تجویز وضع مطلوب و راه رسیدن به آن	تفسیری، انتقادی و تجویزی	کنش‌های اجتماعی و پیامدهای آن

درس ۸ - سیاست و هویت

- الگوی تنازع در دوازه ۱. همانندسازی و ۲. تکثیرگارست که اولی در دوره مدرن و هم‌زمان با ظهور جهان متعدد است که به معنای پذیرش ارزش‌ها و سبک زندگی یک گروه توسعه سایر گروه‌های جامعه است. دومی محصول دوره پسامدرن است که در این مدل تفاوت‌های موجود میان گروه‌های قومی و زبانی حفظ و حتی تشدید می‌گردد. - سیاست هویت می‌تواند دو چهره پیدا کند: یا تأکید افراطی به تفاوت‌ها و گوناگونی‌های است و یا به رسمیت شناخته شدن گروه‌های به حاشیه رانده شده است. - الگوی تعارف در مقابل الگوی تنازع و به معنای شناخت متقابل است که ضمن درک تفاوت، با تأکید بر اشتراکات به بهبود روابط منجر می‌شود. - الگوی مطلوب قرآنی، تکثر و تنوع زبانی، نژادی و قومی را مانع وحدت و همدلی نمی‌داند، بلکه انسان‌ها را به منشاً وحدت رهنمون می‌سازد. - رشد و شکوفایی جهان اسلام از قرن سوم و چهارم هجری نیز به دلیل پیروی از این الگو و احترامی بود که اقوام مختلف در جهان اسلام برای یکدیگر قائل بودند. - افراد معمولاً به دیگرانی که آن‌ها را به درستی نمی‌شناسند، بدین‌اند و از آن‌ها دوری می‌کنند. از این‌رو یکی از راه‌های ایجاد آشتنی، اتحاد و دوستی در میان گروه‌ها و ملت‌ها، شناخت متقابل است. - جامعه‌شناسی انتقادی، ریشه در دو رویکرد تفسیری دارد. یکی انتقادی که به دنبال ملاک‌هایی برای داوری علمی درباره هنجارها و ارزش‌های است و دیگری که چنین کارکردی را ناممکن می‌شمارد و راه رهایی انسان را در بیرون علم جست‌وجو می‌کند.

درس ۹ - پیشینهٔ علوم در جهان اسلام

- در اسلام، علم از مهم‌ترین ارزش‌های است. در قرآن کریم از علم به عنوان هدف آفرینش یاد شده است. علم، علت برتری انسان بر فرشتگان معرفی گردیده و انسان به سبب علم، خلیفة خداوند در زمین شده است. - علم مراتب و انواعی دارد که آموختن بعضی ممنوع و بعضی دیگر لازم و ضروری است که به علم نافع تعبیر می‌شود. - علم اجتماعی در قرآن، هم به توصیف و تبیین، هم به نقد و ارزیابی جوامع و هم به ترسیم جامعه آرمانی مورد نظر خود می‌پردازد. - قرآن کریم، قوانین حاکم بر تداول و تغییر جوامع و امت‌های مختلف را «سننهای الهی» می‌نامد و آدمیان را برای شناخت این سنتهای تشویق می‌کند. - فارابی جوامعی را که از علوم عقلی بی‌بهاء و مدینه جاهم و عکس آن را مدنیة فاضله می‌داند که جامعه آرمانی مورد نظر او است.

مدينه فاسقه	مدينه ضاله
در اثر انحراف عملی از مدينه فاضله شکل می‌گیرد.	● در اثر انحراف نظری از مدينه فاضله به وجود آمد.
مردم در عین آشنازی با علوم و حیانی و عقلانی، از آن‌ها بهره نمی‌گیرند.	● نظرات پذیرفته شده در مدينه آرمان‌ها، ارزش‌ها و امور غیرعقلانی، آرمان‌ها و ارزش‌های دارند، بر اساس آن عمل نمی‌کنند.
با آنکه مردم حقیقت و عدالت را می‌شناسند (یا امکان شناخت آن را عقلانی معرفی می‌شوند).	● با آنکه مردم تحفظات آنها می‌پردازد.
- علم مدنی فارابی از همهٔ ظرفیت‌های علوم اجتماعی برخوردار است:	

- ۱ به توصیف و فهم کنش‌ها و ساختارهای جوامع مختلف می‌پردازد.
- ۲ به تبیین (علت‌یابی) واقعیت‌های اجتماعی و بررسی تغییرات و تحولات آنها می‌پردازد.
- ۳ درباره هنجارها، ارزش‌ها و آرمان‌های جوامع مختلف، داوری علمی می‌کند و رویکرد انتقادی به جامعه خود و دیگر جوامع دارد.
- ۴ درباره هنجارها، نحوه رفتار و سبک زندگی کنشگران سخن می‌گوید و باید و نباید هایی برای زندگی اجتماعی تجویز می‌کند.
- ۵ مسکوکیه و بیرونی از دیگر متفکران اجتماعی‌اند که دو کتاب تجاری‌الامم و تحقیق ماله‌هند را پدید آورند.
- ۶ این خلدون عصیت را عامل شکل‌گیری جوامع می‌داند که با استفاده از روش حسی و تجربی به علم عمران رسید.

روش‌های کیفی

مطالعه موردي	قومنگاري
● در این روش، پژوهشگر برای مدتی با قومی که قصد تحقیق خاص مثلاً یک فرد یا فرهنگ و نهاد اجتماعی را مطالعه می‌کند و به عمق پنهان منحصر به فرد آن می‌رسد.	● در این روش، پژوهشگر برای مدتی با قومی که قصد تحقیق خاص مثلاً یک فرد یا فرهنگ و نهاد اجتماعی را مطالعه می‌کند.
● یکی از جامعه‌شناسان به نام گافمن از طریق مشاهده و بهطور کلی جزئیات زندگی مردم ده بررسی می‌شود.	● یکی از جامعه‌شناسان را تجربه می‌کند.
● بیمارستان روانی پرداخت.	● کنش‌های ایشان را تجربه می‌کند.

درس ۶ - قدرت اجتماعی

- در دوره اخیر و در جهان اجتماعی مدرن، معنا و ارزش سه‌گانه قدرت، ثروت و دانش مورد شک و تردید بنیادی قرار گرفت. - مفهوم سیاست هم قدرت است و هم قانون که قدرت محقق کردن اهداف یک نظام اجتماعی به شیوه کارآمد است. اما مفهوم قدرت، وجه عینی و محسوس سیاست و جنبه الزام‌آور آن است و ضمانت اجرای هرگونه عمل است. - از گذشته تاکنون ابزارهای اعمال قدرت تغییراتی کرده است که قدرت اقاعی برخلاف ابزارهای تشویقی و تنبیه، با تغییر نگرش و اعتقاد فرد تابع قدرت، اعمال می‌شود. - شخصیت، مالکیت و سازمان که باعث دسترسی به قدرت می‌شوند، به عنوان منابع و عوامل قدرت شناخته می‌شوند. - سازمان، مهم‌ترین قدرت در جوامع امروزی است که با دو مفهوم انسجام اجتماعی و یکپارچگی نظام پیوند می‌خورد.

- ۱ جوامع، خود بزرگ‌ترین و مؤثرین سازمان‌ها هستند. جوامعی که اختلاف و چند دستگی در آن‌ها پیدا شود، در مقابل رقبایان و دشمنان آسیب‌پذیر می‌شوند.
- ۲ - جامعه‌شناسان انتقادی، دو رویکرد دیگر را (که هیچ راهکاری ندارد)، محافظه‌کار می‌دانند.
- ۳ هر کنش سیاسی یا به قصد تغییر وضع موجود (ایجاد وضع بهتر) انجام می‌شود و یا با حفظ هدف آن و جلوگیری از بدتر شدن.
- رویکرد جامعه‌شناسی و مطالعه ارزش‌های سیاسی

رویکردها	دانش‌ها و عمل سیاسی
تبیینی	با منحصر به دیگرانی که آن‌ها را به درستی نمی‌شناسند، بدین‌اند و از آن‌ها دوری می‌کنند. از این‌رو یکی از راه‌های ایجاد آشتنی، اتحاد و دوستی در میان گروه‌ها و ملت‌ها، شناخت متقابل است.
تفسیری	ضمن معنادار دانستن امور سیاسی، صرفاً به توصیف ارزش‌ها و نظام سیاسی بسنده می‌کند.
انتقادی	ضمن محافظه‌کار دانستن دو رویکرد قبلی، یافتن راهی برای داوری علمی درباره ارزش‌های اجتماعی (به‌ویژه قدرت) را ضروری می‌داند و دست شستن از این آرمان را بن‌بست معرفی می‌کند.

درس ۷ - نابرابری اجتماعی

- جامعه‌شناسان علت نابرابری‌های اجتماعی را توزیع نابرابر مزایای اجتماعی (ثرث، قدرت و دانش) میان افراد می‌دانند. - تفاوت‌ها یا نابرابری‌ها را به سه نوع تفاوت اسمی (زن و مرد بودن)، نابرابری طبیعی (قد و ضربی هوشی) و نابرابری اجتماعی (ثرث و تحصیلات) تقسیم می‌کنند.

- رویکرد اول (لیرالی)، طرفدار قشریندی اجتماعی است و نابرابری انتی‌تفاوت‌ها یا نابرابری طبیعی می‌داند و رقابت را نهاده می‌داند.
- طرفداران قشریندی با طبیعی دانستن قشریندی اجتماعی، نقش انسان‌ها و جوامع در پدیدآمدن و ادامه یافتن آن را نادیده می‌گیرند و تغییر در آن را چندان امکان‌پذیر نمی‌دانند و با تأکید بر کارکردهای قشریندی، آن را تأیید و تثبیت می‌کنند.
- رویکرد دوم (کمونیستی)، مخالف قشریندی اجتماعی است که نابرابری اجتماعی را نتیجه روابط سلطه‌جویانه میان انسان‌ها دانسته و مبارزه با آن را لازم می‌داند.
- در این رویکرد، نقطه شروع رقابت‌ها یکسان می‌شود اما به دلیل اینکه با حذف مالکیت خصوصی، انگیزه رقابت از بین می‌رود، راه پیشرفت مادی مسدود می‌گردد.
- رویکرد سوم (عدالت اجتماعی)، هر دو گروه فوق را ناعادلانه می‌داند و برخلاف دومی، مخالف مالکیت خصوصی نیست و برخلاف اولی، امکان رقابت را برای همگان فراهم می‌کند.
- در رویکرد عادلانه، مالکیت خصوصی لغو نمی‌شود، اما جامعه وظیفه دارد امکان رقابت را برای همگان فراهم می‌کند.